

Jöjj, égi szent láng

d

Jöjj, é - gi szent láng, Szent-lé - lek Is - ten,
Hű tá - masz min - den ín - ség - ben, Kit tró - nu -
sá - ról jó A - tyánk És Jé - zus Krisz - tus küld hoz -
zánk, Jöjj, Vi - gasz - ta - ló, Szent-lé - lek Is - ten!

„A hívek nem olvassák a Bibliát?”

Leültünk. Nem kellett ráhangolódni a beszélgetésre. Láttam a tekintetén, hogy megint sok kérdéssel érkezett. Így szokott jönni. Sok kérdéssel, őszinte érdeklődéssel. Amióta megszólította őt a Feltámadott – valahogy úgy, mint Sault a damaszkuszi úton – ellenállhatatlan vágy él benne, hogy minél többet megtudjon arról, aki teljesen felborította addigi életét. Nem akar másról tudni, csak róla. Nem akar másról írni, csak róla. Eddig sok mindenről írt, de most csak egy valamiről akar írni. Pontosabban egy valakiről. Gyűjti az élményeket, gyűjti mások tapasztalatát. Keresi a hívőkben Krisztus arcát, hangját, mozdulatát. Szeretné ellesni, hogyan kell Krisztus-követővé válni. Elkezdett templomba járni. Szerette volna közösségben is megélni azt, amit abban a bizonyos belső szobában átélt. A találkozást, a könnyeket, a semmi mással nem összehasonlítható örömet. Egyik ilyen templomos élménye után kérdezte meg tőlem: „A hívek nem olvassák a Bibliát?” Kérdőn néztem rá, aztán folytatta: „Tudják egyáltalán a hívek, hogy mi van a Bibliában? Mert ha tudnák, nem létezik, hogy ilyen fásultan ülnének a templom padokban.”

Nagyon megérintett ez a gondolat. Sokszor állok én is szembe a gyülekezettel. Örülök az ismerős és ismeretlen arcoknak. Örülök, ha valami történést le tudok olvasni az arcokról. Ekkor megnyugszom, hogy a Lélek közöttünk van. Munkálkodik. De nem mindig érzem ezt. Ilyenkor eszembe jut Schulek Matyi bácsi egyik gondolata, miszerint az ároni áldást jobb lenne a következő képen mondani: Az Úr áldjon meg és őrizzen meg téged! Az Úr ragyogtassa rád az ő arcát... Erre lenne szükségünk. Nem csak az istentisztelet után. Hiszen áldottak vagyunk, mert az Úr szól hozzánk, és mi hallhatjuk, olvashatjuk az ő igéjét. És ez az ige nem szól másról, mint arról, hogy az Isten mindenk ellenére keres bennünket. Szenvedélyesen. Szerellemmel. A végsőig elmenően. Hogyan lehetne ezt közömbösen fogadni? Miért nem rajzolódik ki ez rajtunk jobban, már megkeresetteken? Nem a mi arcunknak kellene valami erőltetett, kötelező mű mosolynak jobban sugározni. Az ő arcának kellene rajtunk jobban ragyognia...

Joób Máté

Esti mese a 12 dühös emberről

Reginald Rose „Tizenkét dühös ember” című remek darabját már évtizedek óta sokszor láthattuk színházban, moziban egyaránt, sokan szerettük, volt, aki többször is megnézte. Gyülekezetünk ifjúsága idén áprilisban 3 alkalommal adta elő pompás hangulatban. Tanácstermünk éppen hogy csak be tudta fogadni a nagy létszámú érdeklődő közönséget. Aki a sztorit csak kevésbé ismeri, annak a

következőket mondom el. Adva van egy szegénységben, megalázottságában nevenincs, vélhetően legalább is félárva gyerek. Egy dolgot bizonyos: sok rúgást meg pofont kapott és adott rövidke életében. Aztán nagy változások kezdődtek el. Ezt az igazából senkit sem érdeklő, éhenhalásra még nem elég vén, megvetésre viszont már nagyon is alkalmas fazont – kinek emberi arcát egyszor sem mutatja a

színpadi kép – egyértelmű bizonyíték nélkül apja meggyilkolásával gyanúsítják. Olyannyira, hogy halálos ítéletre jelölik. És láss csodát, ezzel a valahogy mégiscsak brutális képtelenséggel szárnyalni kezd ez az elébb amúgy még szokványos történet. Taláros bírói testület és esküdtek döntéseit az életben is gyakorta vezérlik szubjektív tényezők. De hát a színház, az estéről estére feltámadó illúziók csodavilága, az olykor halálosan igazi játék ezernyi alkalmat biztosít, hogy színész meg néző szinte egyszerre vegyen levegőt, egyszerre reméljön meg és oldódjék fel. Tragikomikusan szórakoztató, izgalmas történetünkben 12 tehetséges fiatalember elhitheti velünk, hogy ők esküdtek egy esküdtszéki tárgyaláson: hosszúkás asztal körül ülnek, olykor nagy indulattal pattannak fel, hogy „épületes monológokkal” pótolják egy füstbement baseballmeccs izgal-

mait. Nekünk, feszülten figyelő nézőknek, hol kuncognunk kellett, hol pedig – megdöbbenésünk okán – a lélegzetünk is elakadt. Akaratlanul eszembe ötlött Hamvas Béla Karnevál című nagy regényének egy mondata: „Az alaptétel az, hogy a pácban mindenki benne van”. Szóval elképesztő, hová vezet, ha előítéletek rabjaiként, érdektelenül elhamarkodott módon éljük mindennapjainkat. A fiút tehát gyilkossággal vádolják. Élete 12 ember kezében van, akiket minden jobban érdekel, mint ennek a fiúnak a sorsa. Az idő telik, az esküdtek egyre türelmetlenebbek, szabadulni szeretnének ebből a helyzetből, ezért számukra csaknem közömbös, hogyan döntenek. A 12-ből csak egy méri fel és éli át igazán döntésének életre szóló súlyát. Embersége és lelkiismerete arra készíti, hogy mindenáron meggyőzze 11 társát: ne hozzanak halálos íté-

letet! Egyedül ő volt az, aki hitt a fiú ártatlanságában, és ennek a döntésnek súlyát teljesen felfogta, és maradt ereje szembeszállni 11 társával. És őket, akár vita árán, akár a katarzis erejével, de meg tudta győzni az először csak általa hitt igazságban: a fiú nem bűnös. Szinte tapintható volt, ahogy lehulltak az álarcok, és lassan mindenki rádöbbsent: döntésének mekkora súlya is lehet. Mintha mindenki Jézus szavainak mai aktualitását érezné a bőre alatt bizseregni János evangéliumának 8-ik fejezetében a házasságtörő nőre: „Aki büntelen tiközületek, az vessen rá először követ”.

A helyzet lassan enyhült: mind a 12 ember legyőzte előítéleteit, és győzelmükkel megmentették egy szerencsétlen gyerekember esendő életét. Valami cinkossággal már korábban ott élt a gyanútlan nézőkben egyféle érzés, nem ölt embert ez a fiú, különösen mindazokban, akik emlékeztek a hajdani filmben a protestáló esküdtes játszó zseniális Henry Fonda karizmatikus alakítására. Egyféle rejtélyes krimi helyett egy nagy, közös töprengés szemtanúiként emberien őszinte, hiteles előadást kaptunk. Kitűnő rendezés és meggyőzően eleven

színészi játék találtak egymásra, munkájuk gyümölcse minden bizonnyal hosszú időre emlékezetes marad. Nem vagyok színikritikus, csupán elmondtam, amit gondoltam és éreztem, azaz, hogy milyen jó ötlet volt feltámadás havában ezt a darabot előadni. Szinte irigyeltem, hogy nem játszhattam velük. De sokunk nevében tanúsíthatom, milyen jó volt látni ezt az előadást, melyben olyan jól működött együtt minden egyes résztvevő. Ami a nézőket illeti, létszámuk minden alkalommal nőtt, és ezzel egyenes arányban mind nyilvánvalóbb volt a résztvevőknek szóló, szűnni alig akaró, tomboló, lelkes, önfeladt és teljesen jogos ünneplés. A leírt élmény hatására amúgy annyi benyomást megélt lelkembelenkünkben jó érzések nyomták el rosszkedvünk telének idej napjait. A második előadás előtt megkérdeztem egy szereplőt: miért is vállalnak ennyi plusz fáradságot, igyekezetet? Ő egyszerűen csak ennyit mondott: mert szeretünk játszani. Tömör válasza meggyőzőtt, ezúton is köszönöm.

Tróznai Tibor

Beszélgetés Abaffy Zoltánnal, a színjátszó kör vezetőjével, a színdarab rendezőjével

Könnyűnek tűnik a recept: végy 12 dühös embert, tedd őket egy szobába, zárd rájuk az ajtót, forrósítsd fel a levegőt, és várd meg, mi süll ki belőle. Hogyan találtál a darabra?

Volt más lehetőség is. Ezt a darabot én akartam, én választottam. A szereplők száma ideális volt a színjátszó csoport létszámához. De nem csak ezért. Gyerekkori emlékem a

fekete-fehér filmváltozat Henry Fondával a főszerepben. Négyezer-öttször is megnéztem, ahányszor csak játszották. Végül is meggyőztem a társulatot, (ha Zoli bácsi akarja, legyen meg az öröme) így közös döntésnek lehet tekinteni. A próbák során azért felmerültek bennem kétségek, nem haladja-e meg a képességeinket, a tapasztalatainkat, lehetőségeinket, de a végeredmény minket igazolt.

1957-es a film, Sidney Lumet első filmje. Ő egyébként szívesen adaptált irodalmi műveket. Csodálatosan értett ahhoz, hogy a művek léghőjét filmes eszközökkel megteremtse. Ez a darab viszont eredetileg is forgatókönyvnek íródott.

Hihetetlen koncentrációt igényel, hiszen a 12 szereplő az egész előadás alatt 'színpadon' van, nem léphetnek ki a szerepből. Mindegyiküknek betéve kell tudni az egész darabot. A próbák során, amikor már 'megvolt' a szöveg, kiderült, hogy aki épp nem beszélhet, annak még nehezebb dolga van, játékkal kell életben tartania az általa megformált embert. A karakterekre egyébként a szereplők maguk találtak rá, maguk alakították ki, maguk küzdöttek meg érte, én csak a színpadi mozgást segítettem, technikai tanácsokat adtam. Igazán keveset tettem.

Azért nem lehetett ez egy egyszerű feladat, mert a hétfői és pénteki előadásokon a nézők annyira körülvették őket, hogy mozogni is alig tudtak.

Már a próbák kezdetén felmerült, hogy a játékerter középre kellene helyezni. Mégis előbb színpadon képzeltem el, aztán beláttam, hogy ez megoldhatatlan. A szereplőknek egymással szemben kell elhelyezkedniük, hogy kialakulhassanak a párbeszéddek, megformálódhassanak az ellentétes vélemények.

Mi nézők pedig kapkodhattuk a fejünket, le ne maradjunk valamiről. Az eredeti műben 12 férfi szerepel, 12 amerikai az 50-es évekből, 12 különböző életkorú, származású, műveltségű ember. Névtelenek, csak számuk van.

Nekünk 6 szerepet női szereppé kellett alakítani, de úgy, hogy a lehető legkevésbé se sérül-

jön a jellem, a karakter, a szerep súlya a darabban. Másban nem volt szükség változtatásra; meglepően hasonló érzésekkel, indulatokkal, helyzetekkel, sorsokkal küszködünk. Ilyenek vagyunk. Névtelenül.

A darab plakátján, a cím fölött bibliai idézet: „megrepedt nádat nem tör el” Mt. 12,20. A te kérésedre került a plakátra. Mindig keresel bibliai utalást?

Valahogy nem is kell keresnem utalást, az igék maguktól jönnek elő, így ebben az esetben is ez volt az első gondolat, ami eszembe jutott. De voltak más lehetőségek is, mint például az a történet, amelyben Jézus a porba ír.

„Az vesse rá az első követ, aki közületek büntelen.” Könnyen ítélkezünk mások felett.

Közönnyel ítélkezünk mások felett. Egy ember életéről van szó. Az esküdtek tárgyalás nélkül is kimondanak, hogy bűnös. Egy kivétellel. A 8. esküdt a kivétel. Ő is csak azért szavaz másként, hogy legalább addig ne ítéljenek, amíg nem beszéltek róla. Aztán sorra elbizonytalanodnak, megváltoztatják a véleményüket, és megváltoznak ők maguk is. Csak nagy sokára a 8. Ő még akkor is csak azt hajtogatja- „nem tudom, hogy bűnös-e, csak azt, hogy nem vagyok biztos”- amikor már meggyőződött másokat. Mindig izgatott engem a szereplők változása a színpadon. Alig történik valami. Beszélgetnek egy asztal körül. Néha felállnak, néha veszekednek. De belül megváltoznak. Még az is, aki erre látszólag képtelen. A baseball-rajongó fiatalembert nem érdekli a bíróság, az esküdtséggel járó felelősség, a vádlott bűnössége, csak a meccs, amire jegye van. Aztán a 10. esküdt kirohanása utolsóként ugyan, de még őt is szembefordulásra készíti. Vagy ott van az öregúr. Ő az, aki elő-

ször változtatja meg a véleményét, csak hogy ne legyen egyedül a mellette ülő szimpatikus építész. Később már azért szavaz a fiú mellett, mert 'gondolkodott a dolgon'. Végül ő is segít meggyőzni a többieket.

Egymást győzik meg. Az egyetlen kétkedő végül mindenkit állásfoglalásra kényszerít.

Ő az a picit kovász, ami segít eloszlatni a közönyt. És ahogy oszladozik a közönyösségük, úgy jön elő a 'vádlott' mögül az ember.

Úgy jön elő az „esküdtek” mögül is.

Túl sok bennük a harag. Ahonnan jöttek, amit megtapasztaltak, ami körülveszi őket. Egy ember, egy fiatalember életéről vagy haláláról kell döntenünk. Gyilkos vagy sem. És eközben némelyikük maga is gyilkos indulattal van tele. Szembesülnek önmagukkal, de túl büszkék bevallani. Ezért fontos számomra a darab utolsó mondata. A 4. esküdté, a brókeré, akit semmi sem győz meg, egészen a legvégéig. Ő a tények embere. És ő mondja ki a végső szót: „Hagyja élni!”

Én 16 évesen, amikor a filmet láttam, a fiúért izgultam. Most, 40-en túl a sértett,

haragos anyáért. És persze a kismamáért. Melyikük vagy te?

Érte, a kismamáért mindannyian izgultunk, még a haragos anya is. De a kérdésre válaszolva, az összes figura, mindegyik karakter bennem van valahol. Vagyok előítéletes és liberális, szelíd és haragos. Mint sokan. Néha elég, ha adunk magunknak egy kis időt. Mondjuk 7-ig.

Még a tanácssterem óráját is a darab idejéhez állítottátok.

Ugye, nem is olyan sok idő, ha egy ember élete a tét.

Ki a megrepedt nád? A fiú?

Egyszerűnek tűnik, hogy ő. De az esküdtbírótság néhány tagja szintén 'megrepedt nád'. Gonosz világból jöttek, és jogosnak tűnik a közönyük, a haragjuk. De felülkerekednek a bennük lévő érzéseken, legyőzik önmaguk. Meghajlanak, de végül nem törnek el. És így a világ már egy kicsit kevésbé gonosz hely lesz. Büszkén egyenesedhetnek fel, emelt fejfel hagyhatják el a tárgyalótermet.

Köszönöm a beszélgetést.

Mocskonyi Zsuzsanna

A rendező és vezető mellett most szólaljanak meg maguk a színészek is!

Schermann Sándor és Csapó Dóra válaszolnak:

– Hogyan éreztétek magatokat az előadás közben?

– Előadás közben mindig nyugodt vagyok, csak néha villan be egy-egy pillanatra valami

aggodalom, hogy el ne felejtsek valamit. Ha az előadás előtt esetleg izgulok is egy kicsit, rögtön megszűnik, amint színre lépünk, hiszen onnantól kezdve nem érek rá magammal foglalkozni, koncentrálni kell.

– Az első 5 percben nagyon izgultam, aztán dühös voltam, végül megnyugodtam, és egy kis melankólia is átjárt.

– Mit szoltatok a darabhoz, amikor először megismerkedtetek vele?

– Amikor először végigolvastam, nagyon tetszett. Fordulatos, izgalmas, érdekes darab komoly mondanivalóval. Eleinte mondjuk félttem, hogy kemény dió lesz, de a próbák előrehaladtával egyre inkább biztos voltam benne, ebből valami igazán szép előadás kerekedhet ki. Az egyetlen kifogásolnivaló a csapnivaló fordítás, amiben hemzsegtek a magyartalan tükörfordítások, és sajnos komoly tárgyi tévedések, logikai bukfencek is akadtak bőven.

– Nekem az első perctől kezdve tetszett, bár kicsit félttem tőle, mert nem egy könnyű darab.

– Hogyan osztódtak szét a szerepek?

– Zoli osztja ki mindig a szerepeket, ő ebben is nagyon jó. Nagyon jól eltalálja, kinek kell olyan szerep, amivel jól boldogul, kinek kell olyan, amivel megoldozik, fejlődik vele. Amatőr színjátszók vagyunk, nem profi színészek, így fontos, hogy olyan feladatokat kapjunk, amivel meg is tudunk birkózni.

– Zoli, a rendezőnk osztotta szét a szerepeket azzal a kijelentéssel, hogy ha akarunk, cserélhetünk. Senki nem cserélt!

– Mit volt a legnehezebb megtanulni, begyakorolni, elsajátítani?

– A szöveget. Soha nem tudtam tisztességesen magolni, ám ezúttal egy kicsit mégis könnyebben ment, mert hajtott a tudat, hogy ebből egy ütős előadás lehet. Így is elég későn állt össze a fejemben az egész. Visszatekintve az elmúlt évekre, őszintén be kell vallanom, ez az első darab, aminek tényleg teljesen biztos szövegtudással indultam neki. Ezért szégyeltem magam, de azt hiszem, tanultam is ebből. Egészen más úgy próbálni, hogy a jelenetre, a többi szereplőre, mozgásokra, hangsúlyokra, mozdulatokra figyelhetünk, nem a szövegkönyvet bámuljuk meredten...

– Számomra a második felvonás képes jelene a legnehezebb. Én tényleg nem rajongok a késekért.

– Mennyire tudtál azonosulni a szerepeddel?

– Viszonylag könnyen, mert jól követhetőek a gondolatmenetei, és logikusan érvel. Egyedül kell állnia mások véleményével szemben, ebből is volt már bőven részem, mondjuk a 8. kicsit ügyesebben csinálja ezt, mint én.

– Nagyon jól érzem magam a szerepemben, jó játszani.

– Mit mondott neked ez a darab?

– Talán erre a kérdésre leginkább egy időseni szavaival tudnék válaszolni, aki az egyik előadás után jött oda hozzánk: „Ebbe most én is egy kicsit belehaltam”.

–isz–

Közösségekben egymással, közösségekben Istennel

címmel szervezünk gyülekezeti
gyermektábort Bagolyirtáson
2010. június 20-26 között.

6-12 év közötti gyermekeket várunk. Sok játékkal
és beszélgetéssel fogjuk feldolgozni a témánkat.
A tábor lelkészi vezetője **Joób Máté**, segítői a
pénteki ifjúság tagjai.

Isten iránti hálával adjuk hírül, hogy sokakat indított adakozásra az áldozati vasárnapi kérés!
A március 28-i – virágvasárnapi – istentiszteleteken összesen 158 fő helyezett el borítékban
1 796 000 Ft adományt, és azóta is kapjuk az „Áldozati vasárnap” megjelölésű adományokat.
Eddig összesen 2 279 500 Ft összeg folyt be, és örömmel vesszük, hogy a befizetések
még mindig nem zárultak le. Töltsön el mindannyiunkat hálával gyülekezeti tagjaink
adakozókedve, amellyel a kolumbárium bővítés és a későbbi akadálymentesítés költségeinek
fedezését támogatják!

Tizenkét dühös ember

A színjátszó kör idén Reginald Rose Tizenkét dühös ember című drámáját tűzte műsorára. Amikor meghallottam, kicsit meglepődtem. Mint tudjuk, ez egy mélylélektani dráma kevés mozgással, az érzelmek kifejezése inkább csak a szövegben rejlik. Nagy kihívás még profi színészek számára is.

Nagyon örülök, mert lendületes, élvezhető produkciót láthattunk Az előadás végére már el is felejtettem, hogy mennyire izgultam értük: vajon sikerül-e megoldaniuk, a szöveg-tudás biztonsága elég-e? A hiányosságokról nem is kell szólni, hiszen amatőr csoportról van szó. Talán nem is a színészi teljesítmény az, ami a legfontosabb, hanem ami mögötte áll.

Hallatlan kitartással vetették bele magukat a darab szereplőinek megismerésébe. Ennek kapcsán egymást és saját magukat is még jobban megismerték, a rendszeres heti alkal-

mak alatt közösséggé formálódtak. Jöttek a próbákra háttérbe hagyva sokszor az egyéni programjaikat is. Egyházfiként elmondhatom, hogy igazi „ütős” kis csapat vált belőlük. Sikerük volt, a közönség nem hiányolta a profizmust.

Milyen jó, hogy van a gyülekezetünkben egy ilyen csoport is! Négy este töltötték meg miattuk a tanácstermet az emberek, és voltak többen, akiket nem is ismertünk. Ragyogó arccal, csillogó szemekkel – és nem csak a családtagok – tapsolták vissza a szereplőket nem is egyszer. Csak így tovább, ez is gyülekezet-építés, nem is akármilyen!

Mint a színjátszó kör tiszteletbeli örökös tagja biztatom a társaságot újabbnál újabb előadások létrehozására, amikhez továbbra is sok erőt, kitartást kívánok!

Sutyinszki Katalin

Benyomások a nagyheti böjti sorozatról

Az idei böjti sorozat előadásaira Nagyhét hétfőn, kedden és szerdán került sor. A sorozat előadásait vendég-igehirdetőként Kodácsy Tamás református lelkész tartotta. Az egyes előadások témája az Athanasius-féle hitvallás egy-egy gondolata volt: „Szenvedett a mi üdvösségünkért; Alászállott a poklokra; Harmadnapon feltámadott a halálból.”

Jó volt meghallgatni mindhárom előadást és rászánni a három estét. Személyes tapasztalatom, hogy kezdeti lustaságom és időszajnálatom mindig bőségesen „megtérül”, hiszen ritkán esik meg, hogy Megváltónk dolgaival három egymást követő napon ilyen elmélyülten foglalkozzam. Az előadásokra menve

kicsit olyan érzésem volt, mint egy diáknak, amikor az iskola utáni különórára igyekszik, vagy a munka után rendszeresen edzésre járó sportolónak, mivel munkaidőm leteltével első utam a gyülekezeti terembe vezetett.

Az egyik – számomra – érdekes gondolatsor Jézus isteni és emberi mivoltát boncolgatta. Az előadás után a hallgatóság soraiból számos kérdés hangzott el, és összességében arra jutottunk, hogy hiába próbáljuk emberi logikáinkkal megfejteni ezt a kérdést, az egyes bibliai beszámolók, történetek elemzésével közelebb kerülni a megértéséhez, „gondolatkísérletekkel” színvallásra bírni, feloldani a benne rejlő ellentmondásokat, nem tudjuk megérteni e

két, számunkra össze nem egyeztethető tulajdonságnak egy személyben való meglétét. Ez számunkra, emberek számára rejtély marad, melyben hinnünk kell.

Megragadott még, hogy Jézus mindent átél, megélt, minden állapotot, amit ember megélt. Tökéletes embersége ebben nyilvánult meg.

Számomra a böjti sorozaton való részvétel tette különlegessé, igazán élővé az idei Húsvétot. A hitvallás egy-egy tagmondatának a kibontása, az azon való részletes elmélkedés segített abban, hogy a húsvéti események a maguk mélységében és magasságában felragyogjanak.

Brolly Áron

Sulyok Imre emléképe a karzaton

A virágvasárnapi istentiszteletet követően gyülekezetünk énekkara szolgálatával elhelyeztük egykori kántorunk képét a templomkarzat falára. Jelen voltak a vezetőkön kívül Imre bácsi családjának és régi kórusának néhány tagja, valamint tisztelők, emlékezők.

Természetes igénye volt a gyülekezet egyházzenei együtteseinek, hogy az évtizedeken keresztül példamutató munkájával a kelenföldi egyházzenét vezető egykori kántornak emléket állítson „munkahelyén”, a templomkarzaton.

Schermann Ákos választotta Imre bácsi időskori, nagyon meleg tekintetű képét, és készítette el a képet rövid kísérelő szöveggel. Úgy érezhetjük, tekintetével ma is bátorítja munkánkat a nagy előd, ugyanakkor tekintélye a mind elkötelezettebb, magas szintű, Isten szolgálatához méltó zenei tevékenységre sarkall.

A kép átadásakor családias hangulatban együtt énekeltek Imre bácsi régi kórusának tagjai és a mai zenészek: „Mert úgy szerette Isten a világot..., örök élete legyen!”

-bg-

*Gyülekezetünkben szolgált hűséggel
1951–2004 között
kimagasló zenei talentumaival
SULYOK IMRE (1912–2008)
zeneszerző, egyházzenesész, karnagy és orgonaművész
Isten dicsőségére s a gyülekezet épülésére.*

Gyülekezeti hétvége Máriabesnyőn

Idén – több, mint 130 jelentkezővel – már negyedszerre gyűltünk összes egy közös hétvégére. A helyszín új volt, viszont a társaság nagy része már ismerősként üdvözölte egymást. Nagyon jó érzés hosszasabban beszélgetni olyanokkal, akikkel vasárnaponként csak futólag találkozunk. Ugyanakkor egyik legfőbb pozitívuma ezeknek a hétvégéknek, hogy új embereket lehet megismerni. Erre nagyon jó alkalom volt az első esti közös játék Bence Jutka és Ittész Szilvia szervezésében, ahol bibliai ismereteinket fantáziával és kreativitással kellett a csapatjáték során fűszerezni.

Az együttlét fő témája gyülekezetünk stratégiájának megismerése és annak gyakorlati tervezése volt. A téma heves vitákra is alkalmat adott, ez mutatta az ügy fontosságát és az élénk érdeklődést. Nem volt könnyű dolga felügyelőnknek a beszélgetések moderálása során, de több fontos területen is sikerült konkrét célokat megfogalmazni.

A szombat esti alternatív programok érdekesek voltak. Joób Máté egy kisfilmet hozott megbeszélésre, mely didaktikus volta ellenére elgondolkoztató volt. Blázy Márti irodalmi estje meghittséget és személyességet sugárzott. Ezek után egy pohár bor mellett még hosszan lehetett beszélgetni. A vasárnap-i istentiszteletre rögtönzött énekkar is készült Ecsedi Klára vezetésével, s a megelőző

elcsendesedés nagyon jól felkészített az istentiszteletre.

Külön meg kell említeni a népes gyereksereget, akik szintén részesei voltak a hétvégének, és Blázy Árpád többször is aktívan be tudta őket vonni az áhítatba. Az ifjúság képviselői szombat délben érkeztek biciklivel, és délutánra akadályversenyt szerveztek a kisebbeknek. A szállás és ellátás színvonala nem vetekedhetett a balatonszárszói bőséggel és udvarias kiszolgálással, ezért arra szavaztunk, hogy esetleg forgó rendszerben két évente csak nagy létszámú közös hétvégét, két évente pedig két kisebb szabású hétvégét tartunk tavasszal. Nagyon jónak bizonyult, hogy a programok végén kiértékelés következett. Bár nem mindenben értettünk egyet, sok hasznos és használható javaslat hangzott el, amivel reményességünk szerint lelkészeink és a presbitérium tovább foglalkoznak még az új tanév előtt.

Végezetül nem lehetett nem észrevenni, milyen nagy részt vállalt az előkészítő és lebonyolító munkálatokban gondnokunk, Máty Kata! Hálás köszönet neki a sok munkáért, melynek köszönhetően jól sikerült alkalom vált a hétvégéből. Búcsúzáskor többen említettük, hogy örömmel veszünk részt jövőre is egy ilyen együttlétlen!

*Formanekné Missura Mária
Szilágyiné Missura Johanna*

Cantate vasárnap

Idén sok év után újra Kelenföldön került megrendezésre a budai gyülekezetek Cantate vasárnapi éneklése, melyen nyolc gyülekezet énekkara töltött együtt az este hat órai istentisztelet keretében másfél-két órát. Négy művet közösen

énekeltek más-más karvezető vezényletével, és a kórusok külön is készültek két-három darabbal. Rövid próbát követően kezdődött az istentisztelet, melyen a kórusmuzsika vált a liturgiává. Az együttlét zárásaként szerény ven-

*déglátás mellett maradt még idő beszélgetésre, találkozásra. Régi ismerősök, ismeretlen újjak: az éneklés közös nyelve azonnal közösséggé formálta a résztvevőket. Beszámol az idei házigazdák nevében **Bence Gábor**.*

Peskó Zoltán ötlete alapján 1954 óta találkoznak a Budai Egyházmegye kórusai Cantate vasárnapon, tehát egyedülállóan hosszú és nagy múltú ez a hagyomány. Noha a kezdetekkor csak három-négy énekkar jött össze, mára már örvendetesen sok gyülekezetben működik kórus. Az idei alkalmon hét kórus szerepelt külön, és az Óbudai énekkar tagjai is jelen voltak, részt vettek a közös éneklésben. Külön jó látni, hogy a város peremén lévő kisebb gyülekezetek ereje látszik énekvari munkájukon.

Néhány szó a résztvevőkről: **Érden** példamutató munka zajlik, néhány év alatt a legerősebb énekkarok közé fejlődött, elkötelezettség, lelki közösség jellemzi őket és igényes zenei munka. Alkalmanként még hangképzőtanárral segítségét is kéri, ettől egyenes a kórushangzásuk. **Szentendrén** mini kamarakórus szolgál, ahol szinte minden tag önállóan felel szólaméért. **Pesthidegkút** a városból kiköltözők új, gyarapodó gyülekezte, énekvari tagjaik is gyakorlatot szerezhettek már valamelyik belső kerületi kórusban. **Budaörs** nagyobb létszámú csapat, akik kísérletező utat is vállalnak azzal, hogy kortárs zeneszerző – aki egyébként a kórus tagja, Kecskés Balázs – műveit is megszólal-

tatják. A szerző ismeri a lehetőségeiket, és azt a határokig kihasználja a komponálási munka során. Műve elgondolkodtató, megerősítő hitvallás a középkori Veni Sancte Spiritus himnusz gondolatainak továbbgondolása.

Hegyvidék énekvara ifjúsági kórusból felnőtt énekarrá ért. Hallatszik, hogy gyakran vállalnak szolgálatot, sőt kisebb-nagyobb körutakat is tesznek. Az est újdonsága volt az újonnan alakult Schütz Kórus **Budavárról**, akik néhány hónapos közös éneklés után már mernek önállóan szerepet vállalni Bán István vezetésével. Végül **Kelenföld**, a házigazdák: zenekarunkkal együtt szerepelhettünk, három jellegzetes egyházzenei stílusból válogatva a zeneműveket. Eccard a reneszánsz és barokk határán alkotott, Mozart bécsi klasszikus (egyszerre elegáns és igen igényes zene), Mendelssohn a romantika korában újította meg az evangélikus kórusmuzsikát. Csorba István évtizedeken keresztül szervezte ezeket a találkozókat szívvel-leléssel és alaposítással. Továbbra is segít a szervezésben, de talán már átveszik a munka egy részét a fiatalabbak tőle: Bán Ildikó érdi kántor nyitottnak mutatkozott erre a feladatra.

A kórustalálkozó célja kettős: ünnepeljük közösen az egyházi zenére emlékeztető ünnepet, Cantate vasárnapot. Emellett legyen módunk seregszemlére, hadd kövessük egymás munkájának alakulását, tanulhassunk egymástól, és erősítsük meg egymásban a Musica Sacra iránti elkötelezettséget!

Péntek esti Középkör

A havonként péntek este összejövő „Középkör” idén szeptemberben ismét új témát nyitott: az ún. szinoptikus evangéliumok tanulmányozását. Blázy Árpád nyitó alkalmán megismertük az alapvető fogalmat, mégpedig azt, hogy

miért valószínűsíthető, hogy Máté, Márk és Lukács evangéliumok erősebben összefüggnek egymással, és külön áll tőlük János evangéliuma. Ezt az alaptételt bontottuk ki az év során. Alkalmról alkalomra más-más bibliai

Képek gyülekezetünk életéből

Gyülekezeti hétvége – Máriabesnyő

Ábitat

Gyerekvigyzás a szabadban

Beszélgetések a szabadban

Közös étkezés

*Alkalmi énekkar
a záróistentiszteleten*

Templom látogatás

Záróistentisztelet

Eredményhirdetés

Részlet a csoportképből

*Egyházmegyei
bíttanversenyen
a kis kelenföldi csapat*

*Kulcsár Zsuzsanna
vendégszolgálata*

*Konfirmandushétvége
Béren*

történetet vizsgáltunk meg a három szinoptikus evangéliumban, majd a történet üzenetét, jelentésrétegeit, személyes tartalmát így, a három szemszöveget egybevetve igyekeztünk kibontani. Nem voltak vendéglőadóink, az alapelőadás és az egymás mellé tett történetek alapján mi magunk igyekeztünk a „mélybe ásni” – kisebb-nagyobb sikerrel, de mindig elgondolkodva, mindig valami kincset találva, egymásnak tálalva. Az év során kétszer filmnézésre is sor került. Ezeken az alkalmakon a két nagy ünnep, karácsony és húsvét került terítékre különböző tudományok szemszögéből, különböző hangsúlyokkal. Természet-

esen ezeket is beszélgetés követte, melyeken megfogalmazódtak a krisztusi eseményekhez fűződő személyes látásaink is.

Kik a Középkör? Változó létszámú, változó korú, változó háttérű gyülekezeti tagok – harmincastól felfelé, párosával vagy egyedül. Olyanok, akik szeretnek a bibliai szövegek mélyére ásni, akik szeretnek kérdéseket feltenni, válaszokat keresni. Várunk mindenkit, aki ilyennek érzi magát! A jövő év tematikája azonban csak június második péntekén derül ki – a hagyományos grillezés közben!

Ittész Szilvia

Beszélsz-e az én nyelvemen?

A tavaly újrainduló páros kör tagjai olyan fiatalok, akik éppen hogy elkezdték közös életútjukat, elkezdték tanulgatni egymás „szeretet-nyelvét”. Aki párkapcsolatban él, tudja nagyon jól, hogy nincsen harmonikus együttélés megfelelő egymásra figyelés nélkül; nap mint nap kompromisszumokat kötünk, lemondunk sok mindenről egymásért. Csak attól kezdve beszélhetünk igazi szeretetről, amikor a saját döntésünk alapján cselekszünk társunk javára. Ezt az „életformát” azonban tanulni kell, nem megy magától. Éppen ezért a páros kör tagjai közösen próbálják körbejárni az alábbi témákat:

- Férfi és női szerepek a házasságban
- Dicsérő, elismerő szavak
- Minőségi és mennyiségi idő
- Kérések és szívességek
- Jut-e elég idő egymásra?
- A gyermeknevelésről

Ezek a beszélgetések segítenek bennünket, hogy megtaláljuk a válaszokat kérdéseinkre, melyekről sokszor kiderül, hogy nem csak a saját egyéni kérdéseink. Szeretettel hívunk

minden fiatal párt, házaspárt kisgyermekükkel együtt ezekre a negyedévenkénti, vasárnap délutáni alkalmakra. Tavaszai együttlétünk május 16-án 16 órakor kezdődik – reménység szerint – a templomkertben, és a 18 óras istentisztelettel fejeződik be, de természetesen a gyermekekre való tekintettel ez fakultatív jellegű.

Blázy Árpádné

HAJNALI GONDOLATOK AZ MTV 1-EN

Lelkészeink az alábbi időpontokban tartanak áhítatot az MTV 1 Hajnali gondolatok című műsorában:
június 8.: Blázy Árpád
június 16.: Blázy Márti
június 23.: Blázy Márti
június 27.: Blázy Árpád
(A műsorok reggel 5.35 órakor kezdődnek)

Építkezési munkálatok a templompincében

A leendő urnatemető helyiség ígéretesen kezd alakulni. A padlóburkolat alatti aljzatbeton elkészültével és az oldalfalak rendbe tételével már igazi teremként mutatkozik a korábbi romos-lomos pince. Megkezdődött már a gépészeti és elektromos vezetékeket elrejtő álmennyezet szerelése is. A régi pinceablakokat kiszerezték, hogy műhelyben felújítva kerülhessenek majd vissza. Az aljzat helyének kibontása során a földből előkerült a két épületrészt összekötő több mint 80 éves víznyomócső is. Ennek cseréjét még el kell végezni az aljzatbetonozás befejezése előtt, hogy újabb hosszú évtizedekig biztosítsuk működését. Hírek szerint az üvegművész is komolyan dolgozik a pályázati adta lehetőség kapcsán az új teret díszítő üveglablakokon.

A régi és az új rész összekötése amúgy is érintette a kolumbáriumunkat, ezért a bezárás apropóján a leginkább nedvesedő - és lehangelő látványt is nyújtó - részén végeznek munkákat. A falak nedvesedését csökkentő speciális szellőző-vakolatra cserélik a sókivirágzásos,

vizesedő régit, valamint a fülketömbök mögötti falszakaszok kiszellőztetését is kialakítják. Ezek a munkák a tervezettnél sajnos lassabban haladnak, így a meghirdetettnél várhatóan egy héttel később készülnek el. Reménységünk szerint Pünkösdkor már ismét látogatható a régi rész, a hozzátartozók türelmét és megértését pedig köszönjük.

Szepesfalvy Ákos

Lelkészi beszámoló a 2009-es esztendőről (rövidített, szerkesztett változat)

„Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Lelkessel!”

– mondja a seregek Ura.” (Zak 4,6)

2009-ről sokaknak a rendszerváltozás huszadik évfordulója, másoknak a gazdasági világválság jut eszébe. Nem is csoda(!), hiszen aligha telt el nap az elmúlt másfél esztendőre visszagondolva, hogy a médiában, sajtóban ne esett volna szó mindkettőről. 2010-et írunk, s

a válságnak még koránt sincs vége – legalábbis itt, a Kárpát-medencében.

Vannak soraink között talán, akik most azt gondolják magukban, söprögessen ki-ki a maga háza táján! Beszámolómban vezetőjében ezért én sem a fent említett témakörökkel szeretnék foglalkozni. A 2009-es polgári esztendőre protestáns keresztyénként visszagondolva ugyanis sok minden más is eszünkbe juthat! Csak kettőt hadd említsek ezek közül:

2009 mindenek előtt Kálvin-év volt (Genf reformátora 1509-ben, azaz 500 éve született), magyar evangélikusként pedig nem lehetett nem megemlékezni a sokunk számára oly felejthetetlen és bizonyosan emlékezetes budapesti LVSZ Nagygyűlésről (VII.), mely negyedszázada, 1984. július 22. és augusztus 5. között került megrendezésre az akkor még álló impozáns sportcsarnokban.

Mivel ez utóbbiban gyülekezetünk is érdekelt volt, néhány gondolat erejéig hadd idézzem fel e világgyűlést és az azt megelőző nemzetközi evangélikus ifjúsági világtalálkozót. A külföldi delegátusok képviselői a nagygyűlés második vasárnapján (július 29-én) evangélikus gyülekezeteinkbe látogattak el, hogy ismerkedjenek a hazai evangélikusság helyzetével. Számtalan külföldi lelkész szolgált igehirdetéssel országszerte, így Kelenföldön is. A nagygyűlésnek köszönhetően Bajkáné Fehér Katalin, a sepsiszentgyörgyi missziói gyülekezet akkori lelkészénél keresztül pl. lehetőség nyílt az 1940-ben kötött erdélyi testvérkapcsolatunk újrafelvetelére, mely néhány éven belül ismét gyümölcsözővé vált, s azóta is tart. A világtalálkozót megelőző ifjúsági találkozón küldöttként, a nagygyűlésen pedig stewardként (rendezőként-segítőként) magam is részt vehettem. Fényképtárcsám egyik féltve őrzött felvétele az ekkor készült ifjúsági csoportkép, amellyel kapcsolatban számtalan szép emlék elevenedik fel bennem. Óriási élmény volt egy 300 fős nemzetközi (több, mint 70 országot képviselő) keresztyén ifjúsági csapat tagjának lenni, közösen dicsőíteni Istent, imádkozni, együttgondolkodni az élet nagy kérdéseiről, vitázni és véleményt cserélni. Ráadásul a Műszaki Egyetem falai között(!), ahol alig néhány évvel korábban mint a villamosmérnöki kar hallgatója a természettudományok mellett – mi tagadás, kénytelen-kelletlen – a dialektikus materializmus ateista elveit is próbálták elfogadtatni velünk. Az if-

júsági találkozó alatt különösen két fiatallal kerültem szorosabb baráti kapcsolatba: az egyik Izraelből érkezett (Muna Hanna Issa), a másik Szingapúrból (Terry Kee). Éltre szóló örök emlék és élmény marad a velük töltött majd' egy hónap(!), a beszélgetések, városnézés, kirándulások és nem utolsósorban a nyelveken szólás azon fajtájának átélése, amikor is estéről-estére ki-ki a saját anyanyelvén (arabul, kínaiul ill. magyarul) mondta el egyéni imádságát, amit azután az angol nyelvű Miatyánk közös elmondásával zártunk.

A nagygyűléssel kapcsolatban is engedtesék meg még egy gondolat. A már elmondottakhoz hasonlóan ugyancsak feledhetetlen emlék marad a nagygyűlés nyitó-, ill. záróistentisztelete a Budapest Sportcsarnokban. Tízezer ember (!), és mind evangélikus, egy egyházi alkalmon a rendszerváltozást megelőzően, egy sportarénában, melynek igei részét a rendszer fő propagandaeszköze, az akkor még csak két csatornával rendelkező MTV is közvetítette. Imádkoznak, keresztyén énekeket énekelnek, hitvallást tesznek, sőt igét hallgatnak, és szinte csodával határos módon – aránylag rövid idő alatt – tízezer ember úrvacsorával is él. S mindez a vasfüggöny mögött! Nem tisztem egészében értékelni a 84-es nyár ezen egyházi eseményeit, tény azonban, hogy ez volt a legeslegeső olyan keresztyén világtalálkozó, mely megtartásra kerül(het)ett az akkori ún. keleti blokkban. Ma már az sem kérdés, hogy az LVSZ budapesti nagygyűlésének köszönhetően újabb rés keletkezett és kezdett el tátongani a korábbi évtizedek alatt kelet és nyugat között emelt és sokáig lebonthatatlannak tűnő magas falon.

E rövid visszaemlékezés után most koncentráljunk a mögöttünk lévő 2009-es polgári esztendőre! Gyülekezetünk életét és szolgálatát tekintve több vonatkozásban is megtapasztalhattuk a választott vezérige igaz voltát: „Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én

Lelkemmell! – mondja a seregek Ura” (Zak 4,6). Mindaz, amiről a következőkben röviden említést tesztek, ebben az évben is csak azért lehetséges, mert egy olyan közel hetven fős lelkes munkatársi gárda áll egyházközségünk mögött, akik soraiban ki-ki a maga képessége és vállalása szerint igyekszik a tőle telhető legjobbat teljesíteni. Köszönet önzetlen munkájukért, szolgálatukért!

1. Személyi ügyek

Kezdjük mindjárt egy örömteli hírrrel! Az elmúlt esztendőben újabb lakóval gyarapodott épületegyüttesünk: 2009. június 11-én megszületett Joób lelkész úrék Jana nevű harmadik gyermeke. A Teremtő áldása és szeretete kísérje és vezérelje az egész családot!

A születés mellett több szomorú haláleset is történt. Kerületi ökumenikus lelkésztalálkozóink három hűséges tagját is magához szólította Megváltó Urunk: elhunyt Dr. Kerekes Károly O. Cist főapát, Rázmány Csaba unitárius püspök és Dr. Lipp László gyülekezetszervező lelkész.

Örömmel számolhatok be arról, hogy Missura Tibor lelkésztestvérem mellett az elmúlt ősztől diakónus lelkészünk, Schulek Mátyás is újra végez igehirdetői szolgálatot gyülekezetünkben.

Az áprilisi presbiteri ülésen Joób Máté lelkész úr újabb kéréssel fordult a presbitériumhoz. Kérte, hogy a Semmelweis Egyetemen végzett munkáját, mely heti szabadnapja mellett továbbbi egy nap távollétet igényel, folytathassa. A presbitérium a következő határozatot hozta: „A presbitérium engedélyezi Joób Máté lelkésznek, hogy a Semmelweis Egyetem Mentálhigiéné Intézetében 2008 júniusa óta végzett munkáját az eddigi keretek között tovább folytassa.”

Egy még 2008-as presbiteri határozat alapján gyülekezetünk presbitériuma ugyanak-

kor – Bence Imre esperes elnökletével – újra tárgyalta a másodlelkési státusz létrehozásának kérdését. A lelkészválasztó közgyűlésre november 15-én került sor, melyen gyülekezetünk közgyűlése Blázy Árpádnét (106 igen, 14 nem) másodlelkésszé választotta. A beiktatásra december 12-én került sor templomunkban.

Mekis Péter testvérünk – a Deák téri gyülekezetben felkínált állás miatt – 2010. januári hatállyal lemondott 2006 húsvétja óta végzett kelenföldi másodkántori szolgálatáról. Köszönetet mondok köztünk végzett hároméves szolgálatáért!

Szomorúan kellett tudomásul vennünk, hogy Erdődi Tiborné Judit néni tízéves hűséges szolgálat után egészségi okokra való tekintettel lemondott a Fraknó utcai szeretetszolgálatunk vezetéséről. Urunk gondoskodó, végtelen szeretetét fedezhetjük fel ugyanakkor abban, hogy Lázár Attila testvérünk személyében sikerült megfelelő, szakképzett utódot találni eme felelősségteljes szolgálat élére!

Abaffy Zoltán presbiter testvérünk december 7-én kelt levelében lemondott presbiteri és ifjúsági felelősi megbízatásáról az alábbi indokkal: „...az eltelt esztendőben nem tudtam megfelelni a magammal szemben felállított elvárásoknak... ill. más, egyéb elfoglaltságaim miatt”.

Bence Zsófi testvérünket augusztus végi iszentiszteletünk keretében áldással bocsátottuk útra Kenyába, ahol az Evangélikus Külmiszteri Egyesület égisze alatt szeptember 1-től Nairobiban dolgozott.

2. Néhány újdonság, újítás

A még 2008 őszén meghirdetett logópályázat győztese, Csorba Perl János pályaműve templomunk rózsablakának stilizált változatát ábrázolja.

Régi hagyományt követve folytattuk a Gyü-

lekezeti liturgikus könyvvél való ismerkedésünket. Kántorunk, Bence Gábor irányításával a vasárnap délelőtti istentiszteletek elején havonta megtanulhatunk egy-egy új éneket. Az év elején érdekes felmérés készült egyházközségünk életéről és az abban folyó munkákról-szolgáltatokról. A kérdőívek kiértékelésére a tavaszi szárszói gyülekezeti hétvégeinken került sor. Részben a beérkezett kérdőívek alapján időközben elkészült a presbitérium által is jóváhagyott – négy évre szóló – gyülekezeti stratégia.

Az őszi (hetedik) gyülekezeti hétvégénken (október 16–18.) egy régi elképzelésünk valósulhatott meg, amikor is vendégül láhattuk sepsiszentgyörgyi testvérgyülekezetünk népes küldöttségét.

Tavaly került első ízben megrendezésre a Mátyás-napi cserkészest, melyen gyermekeink-ifjaink színvonalas programmal szolgáltak közöttünk.

Új kezdeményezésként két ízben tartottunk teázással egybekötött vasárnap délutáni találkozót fiatal házasoknak.

Kéri Ádám testvérünk nagy odaadással és szakértelemmel restaurálta azokat az olajfestményeket és portrékat, melyek ősz óta tanácstermünk falát ékesítik. A festmények keretezése, tanácstermi elhelyezésük, valamint az iroda előterében látható képcsarnok Schermann Ákos keze munkáját dicsérik.

3. Jelesebb gyülekezeti alkalmak és események

Énekarunk nyolc felejthetetlen napot töltött augusztusban Norvégiában (többek között Lusterben és Bergenben). Ehhez kapcsolódóan mondok köszönetet gyülekezetünk karnagyának, Bence Gábornak a gyülekezetünkben folyó színvonalas zenei életért. Az ünnepi ill. havi szolgáltatokon kívül nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy sokan várják az immár

hagyományos őszi egyházzenei hangversenyüket.

A már említett kérdőívekből egyértelműen kiderült, hogy még mindig gyülekezetünk egyik legkedveltebb alkalmá a szombat délutáni szeretetvendégség. Az elmúlt év vendégei voltak: Petróczi Éva irodalomtörténész, költőnő (Előadói est), Dr. Aradi Éva indológus (A szkíták-tól a magyarokig), D. Keveházi László lelkész (Száz éve született Sztéhlo Gábor), Lázár Attila diakónus (Gyűjts tüzet a szívemben!) és Veress István lelkész (Lázárcsoda faluhelyen? – szórványgyülekezetek életéselyei).

A Középkör estéin gyülekezetünk tagjai osztották meg gondolataikat a vegyes korosztályú hallgatósággal. A témák és az előadók: A nagy stílusváltás, Európa zenéje a 16–17 század fordulóján – Bence Gábor; Beszéljessünk az alkoholizmusról – Ittész Szilvia; 1517–1917–2017: Küldetés, kihívás és kísértés – Pröhle Péter; Nagy Imre újratemetése – Ittész Gábor. Sokakat megmozdított a tavalyi böjti evangélicációs sorozatunk, melyet „Milyen az igazi Krisztus?” címmel Ittész István lelkész-testvérünk tartott. Az adventi sorozatot „Aki-kegy nagyon vártak (Izsák, Sámuel és Jézus Krisztus)” címmel tartottuk, melyen ugyancsak vendég-igehirdetők szolgáltak: Cairns-Lengyel Henriett (Kötcse), Lampért Gábor (Siófok) és Fodor Viktor (Pesthidegkút).

Két igen emlékezetes és örömteli alkalomra került sor tavaly Farkasréten. Augusztus 2-án Peter Holby, norvég lelkész és kedves felesége, Bakay Tímea szolgált közöttünk. November 29-én pedig református testvéreinkkel együtt közös istentiszteleten és szeretetvendégségen adhattunk hálát 15 éves ökumenikus templomunkért. Az igehirdetés szolgálatát Illés Dávid református esperes végezte.

E témakör végén tesztek említést gyülekezetünk imaköréről, mely Győriné Dr. Drenyovszky Irén testvérünk vezetésével működik. Ily módon is szeretném kifejezésre

juttatni e lelki alkalmak fontosságát és jelentőségét.

4. Ifjúsági és gyermekmunka

A hagyományos gyermekfarsangunkon tavaly is szépszámú gyermek- és szülőssereg tölthette felhőtlen hangulatban a február 20-i délutánt. A húsvéti (április 3.) és ádventi (november 28.) kézműves délutánok igazi missziói alkalmak, melyeken gyülekezeti hittanosainkon túl más gyermekek is szívesen részt vesznek szüleikkel együtt.

Az kisifisek egy csoportja részt vett a március 7-én megtartásra került országos bábversenyen, ahol az általuk előadott jelenetet a zsűri külön díjjal értékelte.

A kisifjúsággal két kiállítást is megtekintetünk a múlt esztendőben: a Sztehlo-kiállítást az Evangélikus Múzeumban (június 5.) ill. jártunk a Terror-házában (december 4.).

A közös hittanos és kisifis tábort – június 22–27. között – Agárdra szerveztük.

5. Média-, vendég- ill. közegyházi szolgálat

A magyarországi evangélikus templomokat bemutató sorozat keretében került sugárzásra az MTV 1-es és 2-es csatornáján a kelenföldi templomunkról készült rövid és igazán szép összeállítás, mely rendszergazdánk, Kotsis Domokosnak köszönhetően megtekinthető a gyülekezeti honlapunkon! A Kossuth rádió evangélikus félórájában bemutathattuk a Kelenföldi ízek című kiadványunkat, melynek első kiadása rövid időn belül elfogyott. Örömmel jelenthetem azonban, hogy tavaly augusztusban elkészült a receptes könyv utánnyomása.

Két kerületi ökumenikus lelkésztalálkozóra került sor: tavasszal nálunk, az ősz folyamán pedig a Himfy utcai Ciszterci Rendházban.

Gyülekezetünket is képviselve szolgálhattam igehirdetéssel vagy tarthattam vetített képes előadást doktori értekezésemről Pesthidegkúton, az országos irodában, Kővágóörsön, Cserfalván (Kárpátalja), Piliscsabán és Gödöllőn. November 5-én a „Dunáninnen – Dunántúl... 275 éves a protestáns egyházak földrajzi beosztása” címmel a hittudományi egyetemünkön megrendezésre került magyar tudomány napján „A második Carolina Resolutio (1734. X. 20.)” címmel tarthattam vetített képes előadást. November 28-án Jány Gusztáv vezérezredes kivégzésének 62. évfordulója alkalmából sírjánál dr. Galli Istvánnal és dr. Hautzinger Gyula nyá. ezredessel együtt újabb megemlékezést tartottunk.

6. Röviden az elmúlt esztendő anyagi vonatkozásairól, beruházásairól és felújításairól

Isten iránti hálával oszthatom meg a testvérekkel, hogy a gazdasági válság tavalyi évét különösebb nehézség és nagyobb deficit nélkül zárhattuk. Ennek legfőbb oka az lehet, hogy áldozatvállaló testvéreink tavaly is erejükhez mérten támogatták szeretett egyházunk községünket, vagy talán úgy is fogalmazhatok: a válság által indukált többletkiadásokat nem a gyülekezetünknek szánt adományai-
kon spórolták meg.

A tavalyi áldozati vasárnapi gyűjtésünket március 22-én tartottuk, melynek eredménye nagyságrendben a korábbi évhez hasonló összeg volt (össz.: 2 330 410 Ft).

Itt kell szíves köszönetet mondanom azon testvéreinknek, akik tavalyi adójuk egy százalékát templomépítő alapítványunknak ajánlották fel. Az 1%-os felajánlásokból tavaly 658 396 Ft folyt be, mely 180 000 Ft-tal több a 2008-ban befolyt összegnél (478 591 Ft), és

közel 300 000 Ft-tal haladja meg a 2007-es összeget.

Tavaly megkezdtük urnatemetőnk bővítési munkálatainak előkészítését, melyhez szervesen kapcsolódik majd templomunk akadálymentes megközelítésének kialakítása is. A Nemzeti Kulturális Alap által kiírt pályázatnak köszönhetően a nyertes iparművész, Borbás Dorka készíti el az urnatemető bővítményének két ólomüveg díszablakát (az elnyert összeg: 2 millió Ft). Az Oktatási és Kulturális Minisztériumhoz benyújtott pályázatunk alapján 4 millió Ft-ot sikerült elnyernünk, melyet a teljesítés arányában kapunk meg az urnatemető bővítésére.

Végezetül Mindenható Urunké legyen egyedül a köszönet és a hála, hogy végigkísért

bennünket e gazdaságilag igencsak válságos elmúlt esztendőn, és hogy szeretetét, kegyelmét ennek ellenére újra meg újra érezhettük! Elnöktársammal együtt továbbra is szeretettel kérjük munkatársaink hűséges szolgálatát és testvéreink eddig is megnyilvánuló egyházszeretetét valamint szíves áldozatvállalását!

Nem tudjuk, nem is tudhatjuk, hogy mit hoz az új évezred első dekádjának záró esztendeje, azt azonban már számtalanszor megtapasztalhattuk, hogy: „Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Lelkemmel! – mondja a seregek Ura”. Így legyen ez a 2010-es esztendőben is!

*Blázy Árpád
igazgató lelkész*

2009-es esztendő anyakönyveink tükrében

A keresztség szentségében részesültek

Gazda-Pusztai Gábor, Kameniczki Éva, Lasztóczy Zora Sarolta, Pusztay Zsanna, Tihanyi Tamara, Bourgeois Paul Dániel, Ikrényi Maja, Schneller Borbála, Barabás Őrs, Barabás Emma, Bay Kristóf Gergő, Tóth Boldizsár, Varga Izabella, Baranyai Márk Zoltán, Niinimaki Akos Joel, Bereck Viktória, Benedek Júlia Jázmin, Bakos Péter, Tóth Adrienn, Idei Barnabás, Havas Dániel, Szabó Máté, Antal Dorottya Kinga, Suba Gréti.

Adj a Mindenható Isten, hogy ama nagy napon e nevek felolvastassanak az Élet könyvéből!

Konfirmációban részesültek

Babusa Dávid, Bereznai Jákób, Horváth Gergely, Ittész Aliz, Jassoy Noémi, Juhász Lilla Mária, Juhász Levente József, Meisel Ádám,

Németh Marina, Szűts-Jantti János Máté, Uhri Bálint, Vághelyi Gergő, Végh Júlia, Zacher Bertalan,

Isten tartsa és őrizze meg a gyülekezet előtt fogadalmat tett testvéreinket!

Házasságot kötöttek

Ozsváth Barna és Nagy Zsófia, Vincze Viktor és Tóth Nóra, Péterfi Aron és Megyaszi Lilla, Asztalos Levente és Vaszkun Éva, dr. Boreczki Szabolcs és dr. Szarka Eszter, dr. Egerszegi Béla és Kovács Ildikó Magdolna, Kővári Tibor és Gyarmati Éva, Nógrádi András és Gubacsi Zsófia, Szlészák József és Tar Noémi, Vuics Krisztián és Zombori Anikó, Herman Sándor és Paveszka Dóra, Lőf Sampo és Rezessy Anna, Zsoldi Lajos Zoltán és Nemes Ildikó, Farkas Géza és Petrő Enikő, Szima Tamás és Bukó Renáta, Dömötör Csaba és Orosz

Viktória, Balogh Árpád Olivér és Ráth Anna Zsófia, Lampela Kimmo Tapati és Baumann Beáta, dr. Ittész Dániel és Venásch Eszter.

A Mindenható Isten áldja meg és őrizze meg testvéreinket közös életútjukon!

Halottaink

Ledár Gézáné sz. Szilassy Sarolta / † 89/, Juhász Schatter Patrik /†60/, Pál Károlyné sz. Neusz Ilona /†81/, dr. Hunor Jánosné sz. Halász Erzsébet /†86/, Hangai István /†94/, Nagy Istvánné sz. Lukács Katalin /†81/, Szűcs Béláné sz. Szajki Edit /†80/, Bitskey Nándor /†75/, Mórocz Lajos /†68/, Reményi Gusztáv /†88/, Csere István /†85/, Czabarka György /†85/, Koncz Richárdné sz. Noszrether Irén /†94/, Obál Piroska /†95/, Bátori Loránt Iván /†87/, Bálint János /†88/, Kovács Jánosné sz. Mayer Aranka /†79/, Lévy Árpádné sz. Mathias Margit /†92/, Simonyi Árpádné sz. Pék Éva /†92/, Ganyecz László /†65/, Kútvölgyi Ferenc /†78/, Berentei Jenő /†80/, Natkó

Henriette /†66/, dr. Köpataki József /†83/, Antal Gyuláné sz. Szabó Rozália /†83/, Farkas Jánosné sz. Görgey Ilona /†90/, dr. Gomola Györgyné sz. Rácz Mária /†81/, dr. Szira Béláné sz. Szent-Istvány Mária /†79/, Vándor Antal /†86/, Balogh Istvánné sz. Sümegey Ida /†91/, Valtinyi László /†70/, Farkasinszky Lajosné sz. Raksányi Irén /†84/, Kóbor Lajosné sz. Nagy Lujza /†83/, Ágoston Istvánné sz. Harnos Edith /†75/, Jánossy Györgyné sz. Csomay Piroska /†81/, Bencsik János /†73/, Farkas Béla /†81/, Radl János /†62/, Csuka Jenő /†92/, Mórincz Béláné sz. Plotényi Sybill /†91/, özv.Tróznai Béláné sz. Huszár Margit Judit /†84/, Szende Ferencné sz. Pohl Magdolna /†87/, Bata Jánosné sz. Kovalcsik Erzsébet /†87/, Berczik Zoltánné sz. Bónai Anna /†69/, Jósási Purgly Tamás /†66/, Gelencsér Gyuláné sz. Fehérváry Etel /†83/, dr. Gohér Ferenc /†73/, Skolnik István /†82/

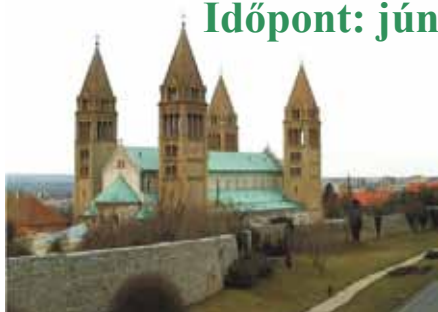
Jézus mondja: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él!

Évfordulókra emlékezünk: 1930. április 1-én hunyt el templomépítő lelkészünk, Szűts Gábor, és szeptember 28-án választották meg az új lelkészt, Szántó Róbertet. A két lelkész portréja ősszel került ki tanácstermünk falára.

Gyülekezeti kirándulás Pécsre

Időpont: június 12, szombat

Megtekintjük
a nemrég feltárt és a látogatók
számára is megnyitott
ókeresztyén emlékeket,
ill. Munkácsy híres Trilógiáját!

Indulás: szombat reggel 8 órakor a lelkészi hivatal elől.

Hazaérkezés: este 7 órára.

Jelentkezni: 1.000.- Ft előleg befizetésével
(a buszköltség **2500.- Ft** keresőknek,
1500.- Ft nyugdíjasoknak ill. diákoknak)
az iratterjesztésnél kihelyezett
jelentkezési íven, vagy a lelkészi hivatalban lehet.

**További információt a lelkészi hivatalban
ill. Blázy Mártnál lehet kapni.**

Hírek, események

Március–április hónapokban gyülekezetünk lelkészei szolgáltak **áhitatokkal a Szent Imre kórházban**.

Ezúton is szíves köszönetet mondunk azon testvéreinknek, akik március 27-én részt vettek az épületegyüttesünkben és körülötte tartott **tavaszi nagytakarításban**.

Idei **nagyheti böjti sorozatunkon** Kodácsy Tamás református lelképásztor szolgált igemagyarázattal.

A húsvét utáni héten a templom alagsorában **megkezdődtek az urnatemető bővítésének** kivitelezési munkálatai. A régi rész ezzel egybekötött felújítási munkái miatt az urnatemetőt pünkösöd előtt néhány hétre be kellett zárni.

Az **idei konfirmandusok** április 9. és 11. között Béren tartották csendes-hétfévégüket Joób Máté lelkész vezetésével.

Blázy Árpádné április 10–11-én a Budai Egyházmegye és a Kolozsvári Egyházmegye **szószékcseréje** kapcsán Fazekasvarsádon (Erdély) igehirdetéssel szolgált.

Ugyanezen a vasárnapon a 11 órás istentiszteleten került **beiktatásra** Schermann Sándor testvérünk a presbiteri tisztségbe, Lázár Attila testvérünk pedig áldással egybekötött **megbízást** kapott a Fraknó utcai szeretetszolgálat vezetésére.

Április 13-án **egyházmegyei presbiteri ülés** és azt követően **egyházmegyei közgyűlés** volt a tanácssteremben.

Gyülekezeti hétfévét tartottunk Máriabesnyőn április 16–18. között.

Április 20-án délután **esperesi vizitációt** tartottak gyülekezetünkben. Részlet az azt követő presbiteri ülés jegyzőkönyvéből: „Bence Imre esperes... köszönetet mondott a lelkészi hivatal vizsgálatakor tapasztalt példás rendért... Egerszegi Béla számvevőszéki elnök is mindent rendben talált szűrőpróbaszerű ellenőrzése során”.

Április hónapban **vendég-igehirdetők** szolgáltak gyülekezetünkben Kulcsár Zsuzsanna és Szántó Enikő személyében.

Április 24-én felügyelőnk, Ittész András meghívására tanácsstermünkben találkoztak az **egyházmegye gyülekezeteinek felügyelői**. A résztvevők az aktuális kérdések megbeszélésén túl megtekintették urnatemetőnk bővítési munkálatait is.

Május első vasárnapján templomunkban került megrendezésre az idei **egyházmegyei énekkari találkozó**. A jó hangulatú és felémelő együttléten nyolc énekkar szolgált külön-külön illetve együtt is, igét hirdetett Blázy Árpád.

Május második hétfévégén a Blázy házaspár a **Norvégiai Magyar Protestáns Gyülekezetben** szolgált igehirdetéssel és szeretetvendégség keretében.

Május 15-én és 16-án került sor gyülekezetünkben a **konfirmációra**, melyen 14 fiatal adott számot tudásáról, és járult először az ol-

tár elé úrvacsorát venni. Kísérjük őket további életútjukon is imádsággal! Az alkalomról az őszi hírlevelünkben számolunk be.

Május 25-én, kedden a **kismamakör** piknikkezést szervez a Normafához.

Június 5-én délután 16.30-kor **szeretetvendégséget** tartunk a tanácsteremben, amelyen Bence Zsófi tart vetített előadást afrikai útjáról.

Amennyiben az idő engedi, június 6-án, a **tanévzáró családi istentisztelet** után kirán-

dulást szervezünk a martonvásári kastélyparkba.

Június 12-én **gyülekezeti kirándulást** szervezünk Pécsre. Részletek külön plakáton.

A hétfői bibliakör tagjai látogatást terveznek a Trianon Múzeumba **Várpalotára**.

Ősztől, a 2010–11-es tanévben Horváth-Hegyi Áron személyében az igazgató lelkes vezetésével és irányításával újra **hatodéves teológus** fog szolgálni gyülekezetünkben.

Szociális információ- és tanácsadás a Fraknó utcai Szeretetszolgálatunk keretében

A Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet 11. kerületi, Fraknó u. 32. szám alatt működő Szeretetszolgálata az evangélium szellemétől indítva, a „gyülekezeti stratégiával” összhangban, a már működő adományosztás mellett, információs és tanácsadási szolgáltatást vezet be. Ennek keretében a különböző ellátási formákról, az egyes ellátások jogosultsági feltételeiről, valamint az ellátások hozzáféréseinek módjáról hiteles tájékoztatást ad.

Ügyintézési tanácsadás mellett, igény esetén életvezetési tanácsadással is segíteni kívánja mind az egyének mind a családok szociális biztonságát, életvezetési képességének fenntartását, javítását.

A szociális tanácsadás az alábbi törvények (és a hozzájuk kötődő alsóbb szintű jogi szabályozás) keretein belül, azokkal összhangban történik.

- 1991. évi IV. törvény – a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról
- 1993. évi III. törvény – a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról
- 1997. évi XXXI. törvény – a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról
- 1997. évi LXXXI. törvény – a társadalombiztosítási nyugellátásról
- 1997. évi LXXXIII. törvény – a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól
- 1998. évi LXXXIV. törvény – a családok jogállásáról

Az életvezetési tanácsadásnál lehetőség szerint erőforrásként bevonjuk a Szentírásra alapozott keresztyén értékeket.

Érdeklődni lehet:

személyesen – minden kedden, du. 14.00 és 17.00 óra között a helyszínen:

Cím: 1115 Bp., Fraknó u. 32.,

Telefonon – a Szeretetszolgálat vezetőjénél: Lázár Attila: 06 70 417 23 80

Szeretettel hívunk és várunk
minden kedves érdeklődőt
júniusi szeretetvendégségünkre, amelyen
Bence Zsófi tart képes beszámolót
afrikai önkéntes munkájáról

2010. június 5-én, szombaton 16³⁰-tól
gyülekezetünk tanácstermében.

Telefonszámok

Hivatali rend

Lelkeszi hivatal	361-2159, 06/20 824-2907	A lelkeszi hivatal nyitva tartása:
Blázy Árpád igazgatólelkész	385-0244	Hétfő–péntek 9–13 óra,
Joób Máté lelkész	385-0820	Szerda 17–19 óra
Blázy Árpádné másodlelkész	385-0244	Lelkészek beosztása:
Schulek Mátyás diakónus lelkész	337-8371	Blázy Árpád: kedd, péntek 10–12 óra
Ittzés András felügyelő	209-4259	Joób Máté: szerda 17–19, csütörtök 10–12
Kotsis Domokos másodfelügyelő	386-9626	Blázy Árpádné: hétfő, szerda 10–12 óra
Sass János másodfelügyelő	361-1493	Fraknó utcai Szeretetszolgálat
Bence Gábor kántor, karnagy	208-3779	Cím: Budapest, Fraknó u. 32., tel.: 203-8365
Sutyinszki Katalin egyházi	385-0600	Kedd 14–17 óra között Lázár Attila

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10.

kelenfold@lutheran.hu

<http://kelenfold.lutheran.hu>

Szerkesztők: Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Ittzés Szilvia, Joób Máté, Mády Erzsébet
Olvasószerkesztő: Ecsedi Klára

Szerkesztőségi ügyekben kereshető:

Ittzés Szilvia 209-4259, ittzes@freemail.hu

Megjelent 500 példányban.

Felelős kiadó: Ittzés András

Tördelés és nyomás: D-Plus Kft.